

A délutáni három szilencium időtartama megfelelő kereteket kínált a következő napi fölkészüléshez, amelyet a vacsora utáni félórás kikerdezés egészített ki. Az ötfős tanulócsoportokon belül nagyszerű lehetőség nyílt az ismeretek ellenőrzésére és kiegészítésére.

Kollégiumi tanulócsoport, 1961

A sportnak és a mozgásos tevékenységnek is fontos szerep jutott a kollégisták egészséges életmódjának kialakításában és gyakorlásában. A népszerűség tekintetében az első helyen nyilván a futball állt (annak érdekében alkalmanként még a szilenciumok rendjét is át lehetett szervezni), de további sportterületek (atlétika, röplabda, súlyemelés, asztalitenisz, sakk, vagy csupán az egyszerű futkosás és a bemelegítő gimnasztika) gyakorlására ugyancsak többféle mód kínálkozott.

A kollégium focicsapata, 1962

A kollégisták életvezetésének formálása érdekében számtalan módozat adódott a közösséget végzett munka (naposi szolgálat, ügyeleti beosztás, vagy a szobafőnöki megbízások), az önellátás (konyhai besegítés, takarítás), a különféle ünnepi megemlékezések és rendezvények, továbbá versenyek és vetélkedők megszervezésével. Ugyancsak ide sorolhatjuk a fizikai munkákban való részvételt, pl. a spenőtszedést, a kukoricatörést és a szüretelést is.

Szintén nagy népszerűségnek örvendtek a kollégiumi kirándulások, amelyek még élménydúsabbá tették a fiúk életét. Az állandó derű és a határtalan jókedv, a rengeteg nevetés és a viccelődések sokasága olyan érzelmi töltetet biztosított, amely folyamatosan bearanyozta a kollégisták mindennapjait. A diákok eseményekkel teli és lendületes életének részei voltak a társas összejövetelek és a barátkozások, köztük a nagyon várt klubdélutánok és diákbálok.

A „Rákóczi Tanulószoba” közössége és Toma János igazgató úr, 1963

A hajdani fiúkollégisták egyre fogyatkozó közössége mind szilárdabb meggyőződéssel vallja, hogy a sok évtizeddel ezelőtti kollégiumi élet alapelvei és azok gyakorlati megvalósításai hasznos útmutatásul szolgálhatnak a mindenkori nevelők és fiatalok számára.

Írta: Zakar András

A kiadvány felelős szerkesztője: Dr. Zakar András elnök
Szerkesztők: Dr. Ambrus-Ranga Júlia alelnök,
Szombati Erika sajtóreferens

A Kunszentmiklósi Gimnázium Öregdiák Társaság

Hírleve

2019/III. évfolyam, különszám

Öregdiák- Találkozó

2019. május 25.

miklosioregdiakok@gmail.com

www.miklosioregdiakok.hu

Iskolai Alapítvány adatai
Kunszentmiklósi Református Gimnázium
Iskolai Alapítványa

Adószám: 18341577-1-03 (SZJA 1%)

OTP Bank 11732150-20004374

A Fiúkollégiumunkat 95 éve alapították

Az **internátus** 1924. szeptember 7-én nyitotta meg kapuit 23 vidéki gimnazista otthonaként, amelynek előzményeiről, beindításának körülményeiről és későbbi működéséről részletesen tájékozódhatunk Balogh Mihály írása alapján („A fiúkollégium rövid története”, lásd gimnáziumi honlap).

A fiúkollégium épülete egykor...

Az előző évszázad ötvenes és hatvanas éveinek miklósi kollégistái még hűen őrzik emlékezetükben e nagyszerű intézmény falai között megélt fiatalságuk csodálatos élményeit. Ezek az emlékek az idő múlásával sem halványulnak, sőt a korábban itt lakók egyre inkább magukénak vallják, és mindvégig megőrzik a „miklósi fiúkolesz” példaértékű szellemiségét, amely egész életre szóló munícióval látta el őket.

Mit is jelent ez lényegében? Mi alakíthatta ki és tarthatta fenn mindmáig a kollégiumhoz, nevezetesen a kollégiumi eszméhez, az akkori nevelők és az egykori kollégista társak iránti töretlen hűséget és rendíthetetlen ragaszkodást? A feltett kérdésekre leginkább úgy tudunk hiteles választ adni, ha röviden főlelevenítjük az egykoron ott folyó kollégiumi élet néhány fontosabb részletét, mindenekelőtt utalva a tanárok és a diákok, valamint a fiatalok egymás közötti példás emberi kapcsolataira.

Elsőként a kollégiumban dolgozó tanárok kiváló munkája az, amely minden területen biztosította az ide került fiatalok látványos testi, szellemi és erkölcsi épülését. Az ötvenes évek első felében elkötelezett pedagógiai munkát végeztek Györffy Géza vezetésével Bíró György és Hornyik Károly nevelőtanárok, később közel negyedszázadon át Toma János igazgató úr és munkatársai, Benkő Ákos és Vörös János főhivatású, valamint több óraadó nevelőtanár, köztük a most kilencven esztendőes Balogh Sándor is.

...és napjainkban

Másodszor a kollégiumba felvételt nyert, döntően törekvő diákok szorgalmát és kitartását kell megemlíteni. Ezek nyomán valamennyien egészen rövid idő alatt komoly fejlődést értek el akár több területen is. Elmondhatjuk, hogy az internátusban lakók – kortársaik átlagához képest – már igen fiatalon önállóvá váltak, és közülük egyre többen tudatos önképzéssel készültek későbbi szakmai és személyes életükre. A kollégisták szinte testvérként viszonyultak egymáshoz, amelyet meggyőzően igazolják az ott kötött „életre szóló” barátságok.

Amikor az évtizedekkel ezelőtti internátusi életről kívánunk összegző értékelést formálni, nem lehet megfedkezniünk az akkori konkrét eseményekről, történésekről és azok hátterét jelentő összefüggésekről sem.

A kollégiumban folyó munka gerincét és egyben iránytűjét a kikristályosodott („csengőszóra vezényelt”) napirend biztosította. Ez akkor is – manapság meg különösen – túlzott szigorú és merev felfogást jelentett, illetve jelent sokak szerint. Mi tagadás, a kollégiumba kerülő 14 évesek életét jelentősen átformálta az ottani menetrend. Ugyanakkor azt is hozzá kell tenni, hogy a kezdeti kellemetlenségek után hamarosan nemhogy kényszerként tekintettek a fiatalok a szervesen egymáshoz kapcsolódó tételből álló napirendjükre, hanem az hamar be is épült a szemléletükbe és az életvitelükbe. Ez döntően annak köszönhető, hogy az akkori nevelők maximálisan fölhasználták a személyiségfejlesztés adott életkorra vonatkozó lehetőségeit tanítványaik kiteljesedésére.

A kollégiumi élet alaptevékenységét természetesen mindig a tanulás jelentette. A napirend következetes betartása biztosította, hogy a reggeli 45 perces szilencium alatt mindenki jól átismételhesse az előző napon megtanultakat. Ugyanis ekkor már nem lehetett házi feladatot írni, csakis a szöveges részeket újból átolvasni és a megtanultakat felidézni. Mégis gyakran előfordult, hogy a gimnáziumba érve a bejáró osztálytársak sebtében másolták a kollégisták alaposan elkészített és többször ellenőrzött írásbeli munkáit.

A fiúkollégisták Toma János igazgató, Benkő Ákos nevelőtanár és Vörös László hivatalsegéd társaságában, 1958